

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620200963
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620200963.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležalovej, v právnej veci žalobcu: J. T. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. - F. K., B. XXX/XX, zastúpený JUDr. Ľubomírom Kišacom, advokátom, so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1597/7, proti žalovanému: F. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. č. XX, zastúpený JUDr. Janou Starzykovou, advokátkou so sídlom Šurany, M. R. Štefánika 14, o zaplatenie 7 317,40 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Topoľčanoch zo dňa 26. 01. 2021, č. k. 8C/13/2020-232, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 824 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 07. 05. 2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50,14% s tým, že o konkrétnej sume tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhala zaplatenia žalovanej sumy ako náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd vychádzal zo znaleckého posudku, ktorý bol v priebehu konania vykonaný a priznal žalobcovi na sťaženie spoločenského uplatnenia náhradu vo výške 1 824 eur v zmysle záverov znaleckého posudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na čiastočný úspech v konaní a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v pomernej časti 50,14%.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a domáhal sa jeho zmeny tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania súd neprizná, prípadne rozhodne, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, teda, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru, súd nedostatočne vyhodnotil okolnosti prípadu, teda, že vinou koho došlo k súdnemu sporu a aj keď bol žalovaný vo väčšej miere úspešný, tak táto miera jeho úspešnosti závisela od znaleckého dokazovania a preto mal súd vzhľadom na okolnosti prípadu a dôvody hodné osobitného zreteľa aplikovať pri rozhodovaní o trovách konania ust. § 257 CSP. Toto ustanovenie treba interpretovať v súlade s čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 a čl. 4 CSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné prípady prípadu vidí v tom, že on súdny spor nezapríčinil, keďže sa nedopustil ničoho protiprávneho. Naopak, súdny spor zapríčinil žalovaný, ktorý svojim protiprávnym konaním mu ublížil na zdraví. Pokiaľ súd priznal v rozsudku nárok v nížke i výške, ako bol žalovaný, tak táto súdom priznaná výška závisela od výsledkov znaleckého dokazovania, pričom

ako laik nemohol dopredu vedieť a predvídať, aké budú závery znaleckého dokazovania. Hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 7 478,70 eura zo dňa 05. 09. XXXX od V.. Q. M., W., doložil súdu v dobrej viere a s čestným úmyslom, presne tak, ako to doporučil znalec V.. Q. V.. Pri podávaní žalobného návrhu vychádzal z bodového hodnotenia V.. Q. M., PhD. Primárnou príčinou súdneho konania bolo protiprávne konanie žalovaného, ktorý mu ublížil na zdraví a preto je toho názoru, že žalovanému by nemal byť priznaný nárok na náhradu akýchkoľvek trov konania.

3. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Vo vojom vyjadrení uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalobca pred podaním žaloby vôbec žalovaného nevyzval na zaplatenie odôvodnenej výšky sumy za preukázateľne vzniknuté sťaženie spoločenského uplatnenia. V tomto smere teda žalobu podal predčasne. Poukázal tiež na to, že ani v trestnom konaní nebolo priznané odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalobca napriek tomu, že ním predložený lekársky posudok trestný súd neakceptoval z dôvodu, že ním nebolo preukázané sťaženie spoločenského uplatnenia, podal žalobu na podklade toho istého lekárskeho posudku v nezmenenom stave. Pred podaním žaloby si mal žalobca zabezpečiť sám na vlastné náklady nový lekársky posudok, ktorý by bol vyhotovený v súlade so zákonom č. 437/2004 Z. z. Následne mal žalobca vyzvať žalovaného na zaplatenie znalcom určenej sumy, tento postup však žalobca nedodrжал. Preto podľa jeho názoru žalobca zaviniť súdne konanie. V danej veci sa nejedná o prípad hodný osobitného zreteľa. Žalobca bol síce v konaní úspešný iba v rozsahu, akú sumu na náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia určil znalec v znaleckom posudku. Petit žaloby žalobca v priebehu súdneho konania neupravil ani po tom, čo mu už boli známe výsledky znaleckého dokazovania. Preto postup podľa § 257 CSP, resp. podľa § 255 ods. 2 CSP v časti, že súd vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, by bol voči žalovanému nespravodlivý. Nesúhlasí tiež s názorom žalobcu, že primárnym dôvodom podania žaloby bolo protiprávne konanie žalovaného. Žalovaný priznané bolestné, ktoré bolo priznané v trestnom konaní, žalobcovi v plnej výške zaplatil a zaplatil by aj priznanú náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý opätovne navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti nároku na náhradu trov konania zmeniť, tak ako navrhol vo svojom odvolaní. Namietal tvrdenie žalovaného, že žalobu podal predčasne a že nepostupoval pri podávaní žaloby v súlade so zákonom. Presne postupoval podľa pokynu Krajského súdu v Nitre, ktorý ho odkázal na civilný proces z dôvodu, že by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie ohľadne sťaženia spoločenského uplatnenia. On v období po uplynutí jedného roku od vzniku zranenia osobne kontaktoval znalca MUDr. Q. V., ktorý mu oznámil, že hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia musí vypracovať V.. Q. M., W.. V.. M., W.. zotrval na svojom bodovom hodnotení, pričom V.. V. W. vychádzal z iného bodového ohodnotenia, pričom on ako laik nemohol dopredu vedieť, aká bude skutočná výška bodového hodnotenia v sťažení spoločenského uplatnenia. Poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný v celom trestnom konaní namietal svoju vinu, aj náhradu škody. Prvýkrát priznal svoju vinu až na Okresnom súde v Topoľčanoch, keď prostredníctvom právnej zástupkyne vyhlásil, že nepopiera vinu za trestný čin, ktorý spácha, pričom to bolo 9 mesiacov po vynesení rozsudku Krajského súdu v Nitre. Neochotu u žalovaného spolupracovať a vyriešiť túto záležitosť bolo možné vidieť aj počas tohto konania, keď ponuku na dohodu žalovaný odmietol. Podľa jeho názoru, v danom prípade existovali dôvody hodné osobitného zreteľa a boli splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (ods. 2).

8. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy konania nepredstavujú súčasť celého súdneho procesu, t. j. tak, ak má súd povinnosť rozhodnúť o veci samej, tak má aj povinnosť rozhodnúť o trovách konania (§ 362 ods. 1 CSP). Tak ako súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, je povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

10. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že ust. § 257 CSP preberá doterajšiu úpravu ust. § 150 ods. 1 prvej vety OSP, v zmysle ktorého platilo, že „ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti pri znat“. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprímeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom (rozsudok NS SR sp. zn. 2NCdo 17/2009).

11. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu napadnutého rozhodnutia a odvolania a vyjadrení dospel k záveru o vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania v predmetnej veci. V preskúmanom prípade súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP, aj keď citované ustanovenie v rozhodnutí neuviedol. Z odôvodnenia je zrejmé, že rozhodoval podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania mal aplikovať ust. § 257 CSP. S týmto jeho názorom sa odvolací súd nestotožňuje. Je pravdou, že pri aplikácii ust. § 257 CSP by si mal súd všimnúť aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde. Žalobca namietal, že on vznik sporu nespôsobil, pretože to bolo primárne konanie žalovaného, ktorý mu ublížil na zdraví. Tak, ako vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. 11. 2019, č. k. 2To/81/2019-454, doposiaľ nebolo preukázané, že by poškodený mal nejaké trvalé následky a preto v uvedenom konaní poškodenému sťaženie spoločenského uplatnenia nepriznal, s týmto nárokom ho odkázal na civilný proces z dôvodu, že je nutné vykonať ďalšie dokazovanie ohľadne sťaženia spoločenského uplatnenia poškodeného. Žalobca následne podal žalobu na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia podľa lekárskeho posudku MUDr. Q. M., W. zo dňa 05. 09. 2018, ktorý ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia na 400 bodov, t. j. v takej istej výške, ako požadoval náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v trestnom konaní, t. j. za 410 bodov, pričom bolo konštatované, že je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. V konaní nebolo preukázané, že by sa žalobca pokúsil o mimosúdne usporiadanie veci, keď žalovaného na úhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia nevyzval pred podaním žaloby. Bol to teda žalobca, ktorý uplatnil svoj nárok na súde bez pokusu o mimosúdne vyriešenie sporu a preto nemožno konštatovať, že by tento súdny spor nezapríčinil. I po podaní znaleckého posudku v predmetnom konaní, ktorý ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia na 100 bodov, zotrval i naďalej na svojom žalobnom návrhu. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania správne aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal aplikovať ust. § 257 CSP. Z uvedených dôvodov preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).